

David Melero: “Si s’haguessin explicat millor les religions a les escoles, ens hauríem estalviat molts disgustos a Europa”

Description

A falta d’un professor de religió, a la casa de **David Melero** (Vila-seca, 1977), activista cultural i historiador, n’hi ha dos: la seva dona, la **Raquel**, i ell. Així des de fa divuit anys, després de llicenciar-se en Història a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona i de regentar una papereria a Vila-seca. Des d’aleshores, ha trepitjat diversos instituts tarragonins, com el de Santa Coloma de Queralt, a la Conca de Barberà, durant aquest últim curs. “Dues persones van tenir molt a veure en la nostra decisió: el sacerdot **Norbert Miracle** i el membre del sindicat Junts Docents de Religió, **Josep Ponce**, els quals ens van ajudar a entrar en aquest fantàstic món”, argumenta Melero.

L’expert en confessions religioses en l’àmbit escolar, **Joan Gàmez**, va dir, en una de les presentacions del seu llibre *La ciutat, religions i prejudicis*, que “Catalunya serà multireligiosa o no serà, pràcticament”. Digui’m, des de les aules, ¿com ha vist aquest fenomen provocat per les últimes onades migratòries?

Les aules de secundària han esdevingut una trobada de cultures i religions. Així, doncs, per entendre bé aquesta globalitat cal entendre abans les tradicions de cadascuna de les famílies migrants, ja que no parlem tan sols de festes diferents de les nostres, sinó també d’actituds diferents davant problemàtiques actuals. En aquest sentit, és interessant conèixer el pensament de les diverses religions davant de temes com ara l’eutanàsia, l’avortament, les relacions entre persones del mateix sexe... Certament, cal no caure en el relativisme cultural. A partir d’aquí, toca treballar!

Afers Religiosos té la mirada posada constantment en formar el professorat de l’educació pública en el coneixement d’altres religions, si bé encara convé picar pedra perquè compregui que té un paper important en la convivència de les cultures religioses. Què en pensa, vostè?

Estic totalment d’acord amb aquesta línia d’actuació. Només podrem aconseguir un professorat sensible envers la realitat del món actual a través de la formació i la compartició d’idees. Tot i així, des de fa anys l’escola ha rebut tantes reclamacions pel que fa a la seva

manera de funcionar que no s'hi ens en sortirem, de fer tot plegat. És una missió difícil, però també he de dir que he conegut grans professionals, amb qui he compartit claustre, que es deixen la pell per crear aquest clima de convivència a l'aula.

Per què decideix fer el pas a la política municipal? En aquest sentit, què creu que es pot fer en matèria de religió, en un poble com Vila-seca, que no es pugui fer des d'una posició política més elevada?

Fa molts anys que m'hi dedico, a la política municipal. Ha estat un passatemps, per a mi; una forma de fer i d'estar al costat de persones com ara els alcaldes Josep Poblet i Pere Segura, així com de molta més gent. Escoltar el veïnat, parlar-hi i recollir propostes de futur és una forma d'actuar envers la comunitat que m'apassiona. Per tant, ¿què hi ha més cristià que desitjar el progrés d'una comunitat, sense deixar ningú enrere? Sempre ho dic: No podem millorar el món si no ens preocupem pels nostres veïns!

Creu que la [Jornada Mundial de la Joventut \(JMJ\)](#) que se celebrarà d'aquí a poques setmanes a Lisboa revifarà el sentiment de religiositat de molts joves que hi viatjaran per estar amb el papa Francesc?

Fixi's. El 2011, a la parròquia de Vila-seca vam acollir una comunitat important d'equatorians que participava en la JMJ que es va celebrar a Madrid. Va ser una experiència inoblidable, amb una acollida a les cases i al pavelló d'esports. Els vam mostrar alguns dels principals llocs culturals i turístics del país i vam poder compartir amb ells diverses eucaristies. Encara ens escrivim! Dit així, encoratjo els joves a anar-hi, a Lisboa: l'experiència és brutal, ja que coneixeran moltíssima gent fent comunitat.

Què pensa de les discrepàncies que existeixen quant a l'assignatura de religió en l'àmbit estatal i la seva regulació des de les altes instàncies del país?

Que són, com bé diu, discrepàncies polítiques entre dues formes de pensar que, a Espanya, van arrencar al segle XIX. L'Espanya liberal i conservadora encara lluita pel poder polític i arrossega diverses formes de pensar, fins i tot religioses, dels temps passats. I així es traspasa també a la política educativa. Trobem ben pocs països on la llei educativa canvia amb cada canvi de govern: així és el símbol de poca maduresa democràtica i populisme. Ara bé: ¿cal veure què passarà el 23 de juliol! ¿Ens podem imaginar un nou govern amb una nova llei? Tot pot passar.

Només podem aconseguir un professorat sensible envers la realitat del món actual a través de la formació i la compartició d'idees

És possible un ensenyament de la religió per a tot l'alumnat?

Sí, i crec que hauria de ser així. Cal una assignatura de religió i cultura de les religions en general que faci que tot l'alumnat conegui les principals religions, les seves creences, les festes, els monuments. No pot ser que no entenguem allò que celebren els nostres germans musulmans a la festa del xai! Per tant tampoc no pot ser que no entenguem les principals obres d'art cristià! Amb un bon coneixement de les religions en l'educació primària i secundària ens hauríem estalviat molts disgustos a Europa del segle XX.

Miri: en aquests darrers temps, he viatjat diversos cops a països de Europa central amb motiu d'alguns intercanvis d'alumnes dels centres on he estat, i he aprofitat aquestes ocasions per visitar alguna sinagoga o algun centre d'interpretació de Holocaust, per exemple. El judaisme es veu lluny des del nostre país, però allà és molt més proper, i és molt recomanable conèixer-lo per obrir consciències. Per tant, viatjant i estudiant aconseguirem crear una cultura religiosa més àmplia. No en tinguem cap dubte!

Entenc que vostè posaria molts deures a les escoles laiques.

Han abandonat l'interès per connectar les diverses confessions dels alumnes que hi tenen dins. Fins i tot, m'atreviria a dir que, a vegades, es veu amb més bons ulls explicar qualsevol religió abans que la cristiana: això també passa i és preocupant!

També cabuda una assignatura que es digui "Història de les religions" en el sistema públic d'ensenyament?

Totalment. De fet, he anat justificant en tota l'entrevista. Ara bé, també crec que és important reflexionar sobre el paper cristià que protagonitza el nostre país dins la nostra cultura; cal estudiar totes les religions, però no podem perdre de vista les arrels cristianes d'Europa i del nostre país en particular.

Incorporar una altra assignatura de religió, com pot ser la islàmica, qüestionaria el paper de la religió a l'escola?

No crec que hi hagi cap problema. Ara bé, personalment, la meua opció seria introduir una assignatura de cultura religiosa per a tot l'alumnat que ofereix coneixements de totes les religions, i, en paral·lel, formar el professorat en estudis com els actuals (laics i religiosos alhora). Una assignatura en què tothom se sent més còmode i entengués la diversitat de creences que hi ha al món.

Category

1. Entrevista

Tags

1. David Melero

Date Created

9 de juliol de 2023

Author

xavier-pete